

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษานี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการศึกษาประสิทธิภาพ ปัญหาและอุปสรรคในการเร่งรัดหนีภาษีอากรค้างของจังหวัดเชียงใหม่ซึ่งจะแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับระเบียบวิธีและการดำเนินการวิจัยไว้ ดังนี้

- 3.1 ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา
- 3.2 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล
- 3.4 วิธีการศึกษาและการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา

1) ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) คือข้อมูลที่เก็บรวบรวมขึ้นใหม่โดยวิธีการออกแบบสอบถามกลุ่มเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการเร่งรัดหนีภาษีอากรค้างของสำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 1 และสำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 2 จำนวน 70 ราย ประกอบด้วยข้อมูล 2 ส่วน ส่วนที่ 1 คือ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ ระดับตำแหน่งงาน เพศ ระดับการศึกษา จำนวนปีที่ปฏิบัติงาน และประสบการณ์ที่เข้ารับการฝึกอบรม ส่วนที่ 2 คือ สาเหตุของภาษีอากรค้าง ปัญหาและอุปสรรคในการเร่งรัดหนีภาษีอากรค้างตลอดจนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบกรมสรรพากรว่าด้วยการเร่งรัดจัดเก็บภาษีอากรค้าง พ.ศ.2545

2) ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) คือข้อมูลที่ได้ทำการเก็บรวบรวมจากข้อมูลที่มีผู้รวบรวมและวิเคราะห์ไว้เรียบร้อยแล้ว ได้แก่ รายงานผลการเร่งรัด ลดและจำหน่ายหนีภาษีอากร ข้อมูลอัตราค่าจ้าง ข้อมูลประมาณการการเร่งรัดหนีภาษีอากรค้างของสำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 1 และสำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 2 ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) จากระบบฐานข้อมูลเศรษฐกิจและสังคมตั้งแต่ปีงบประมาณ 2544 – 2548

3.2 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา

ในการศึกษาประสิทธิภาพ ปัญหาและอุปสรรคในการเร่งรัดหนี้ภาษีอากรค้างของจังหวัดเชียงใหม่ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือ เจ้าหน้าที่เร่งรัดหนี้ภาษีอากรค้างจำนวน 70 ราย ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามให้กับเจ้าหน้าที่เร่งรัดหนี้ภาษีอากรค้างทั้งหมดจำนวน 70 ราย เพื่อศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคในการเร่งรัดหนี้ภาษีอากรค้างของจังหวัดเชียงใหม่

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

ในการศึกษาประสิทธิภาพ ปัญหาและอุปสรรคในการเร่งรัดหนี้ภาษีอากรค้างของจังหวัดเชียงใหม่ เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยคำถามมีลักษณะปลายปิด (close – ended question) เพื่อใช้ในการศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการเร่งรัดหนี้ภาษีอากรค้าง ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการเร่งรัดหนี้ภาษีอากรค้าง โดยมีการเก็บรายละเอียด ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 สาเหตุของภาษีอากรค้าง ปัญหาและอุปสรรคในการเร่งรัดหนี้ภาษีอากรค้าง ตลอดจนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบกรมสรรพากร ว่าด้วยการเร่งรัดจัดเก็บภาษีอากร ค้าง พ.ศ.2545

3.4 วิธีการศึกษาและการวิเคราะห์ข้อมูล

โดยแยกวิธีการศึกษาตามวัตถุประสงค์การศึกษาที่กำหนด คือ

ในการศึกษาประสิทธิภาพในการเร่งรัดหนี้ภาษีอากรค้างของจังหวัดเชียงใหม่โดยนำข้อมูลที่ใช้ศึกษามาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาเพื่อศึกษาถึงประสิทธิภาพในการเร่งรัดหนี้ภาษีอากรค้างโดยมีวิธีการศึกษา 4 วิธี ดังนี้

1. การวัดประสิทธิภาพจากค่าดัชนีความพยายามในการเร่งรัดหนี้ภาษีอากรค้าง

โดยวิธีการเปรียบเทียบผลการเร่งรัดหนี้ภาษีอากรค้างกับประมาณการการเร่งรัดหนี้ภาษีอากรค้างและหาค่าความพยายามในการเร่งรัดหนี้ภาษีอากรค้างตามสมการดังนี้

$$E = [T/Y] / [T'/Y]$$

โดยที่ E = ดัชนีความพยายามในการเร่งรัดหนี้ภาษีอากรค้าง

T = จำนวนหนี้ภาษีอากรค้างที่เร่งรัดได้จริง

T' = จำนวนหนี้ภาษีอากรค้างที่คาดว่าจะเร่งรัดได้

T/Y = สัดส่วนของหนี้ภาษีอากรค้างที่เร่งรัดได้จริงต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP)

T'/Y = สัดส่วนประมาณการของหนี้ภาษีอากรค้างต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP)

ค่าความพยายาม (E) ที่คำนวณได้มีเกณฑ์การชี้วัด ดังนี้

- ค่า E = 1 หมายความว่าความพยายามในการเร่งรัดหนี้ภาษีอากรค้างอยู่ในระดับปกติหรือระดับที่ยอมรับได้
- ค่า E > 1 หมายความว่าความพยายามในการเร่งรัดหนี้ภาษีอากรค้างอยู่ในระดับสูงกว่าปกติ
- ค่า E < 1 หมายความว่าความพยายามในการเร่งรัดหนี้ภาษีอากรค้างอยู่ในระดับต่ำกว่าปกติ ต้องมีการแก้ไขปรับปรุง

2. วัดประสิทธิภาพจากการเปรียบเทียบอัตราส่วนเพิ่มของผลการเร่งรัดหนี้ภาษีอากรค้างกับอัตราส่วนเพิ่มของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเชียงใหม่ (GPP)

โดยใช้วิธีการเปรียบเทียบอัตราส่วนเพิ่มของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเชียงใหม่ (GPP) กับอัตราส่วนเพิ่มของผลการเร่งรัดหนี้ภาษีอากรค้าง มีเกณฑ์การชี้วัดดังนี้

- กรณีอัตราส่วนเพิ่มของผลการเร่งรัดหนี้ภาษีอากรค้างมากกว่าอัตราส่วนเพิ่มของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเชียงใหม่ (GPP) หมายความว่าผลการเร่งรัดหนี้ภาษีอากรค้างมีประสิทธิภาพสูง
- กรณีอัตราส่วนเพิ่มของผลการเร่งรัดหนี้ภาษีอากรค่าน้อยกว่าอัตราส่วนเพิ่มของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเชียงใหม่ (GPP) หมายความว่าผลการเร่งรัดหนี้ภาษีอากรค่านี้อาจมีประสิทธิภาพต่ำ

3. วัดประสิทธิภาพจากการเปรียบเทียบอัตราส่วนเพิ่มของผลการเร่งรัดหนี้ภาษีอากรค้างกับอัตราส่วนเพิ่มของค่าใช้จ่ายในการบริหารงานของจังหวัดเชียงใหม่

โดยใช้วิธีการเปรียบเทียบอัตราส่วนเพิ่มของผลการเร่งรัดหนี้ภาษีอากรค้างกับอัตราส่วนเพิ่มของค่าใช้จ่ายในการบริหารงานของจังหวัดเชียงใหม่ มีเกณฑ์การชี้วัดดังนี้

- กรณีอัตราส่วนเพิ่มของผลการเร่งรัดหนี้ภาษีอากรค้างมากกว่าอัตราส่วนเพิ่มของค่าใช้จ่ายในการบริหารงานของจังหวัดเชียงใหม่ หมายความว่าผลการเร่งรัดหนี้ภาษีอากรค้างมีประสิทธิภาพสูง

- กรณีอัตราส่วนเพิ่มของผลการเร่งรัดหนี้ภาษีอากรค่าน้อยกว่าอัตราส่วนเพิ่มของค่าใช้จ่ายในการบริหารงานของจังหวัดเชียงใหม่ หมายความว่าผลการเร่งรัดหนี้ภาษีอากรค้างมีประสิทธิภาพต่ำ

4. วัดประสิทธิภาพจากการเปรียบเทียบอัตราส่วนเพิ่มของจำนวนรายผู้ค้างภาษีอากรทั้งหมดกับอัตราส่วนเพิ่มของจำนวนรายผู้ค้างภาษีอากรที่เร่งรัดได้ของจังหวัดเชียงใหม่

โดยใช้วิธีการเปรียบเทียบอัตราส่วนเพิ่มของจำนวนรายผู้ค้างภาษีอากรทั้งหมดกับอัตราส่วนเพิ่มของจำนวนรายผู้ค้างภาษีอากรที่เร่งรัดได้ของจังหวัดเชียงใหม่ มีเกณฑ์การชี้วัดดังนี้

- กรณีอัตราส่วนเพิ่มของจำนวนรายผู้ค้างภาษีอากรที่เร่งรัดได้มากกว่าอัตราส่วนเพิ่มของจำนวนรายผู้ค้างภาษีอากรทั้งหมด หมายความว่าผลการเร่งรัดหนี้ภาษีอากรค้างมีประสิทธิภาพสูง

- กรณีอัตราส่วนเพิ่มของจำนวนรายผู้ค้างภาษีอากรที่เร่งรัดได้น้อยกว่าอัตราส่วนเพิ่มของจำนวนรายผู้ค้างภาษีอากรทั้งหมด หมายความว่าผลการเร่งรัดหนี้ภาษีอากรค้างมีประสิทธิภาพต่ำ

5. วัดประสิทธิภาพจากการเปรียบเทียบผลการเร่งรัดหนี้ภาษีอากรค้างรวมของทุกประเภทภาษีกับผลการเร่งรัดหนี้ภาษีอากรค้างของแต่ละประเภทภาษีของจังหวัดเชียงใหม่

เพื่อศึกษาว่าการเร่งรัดหนี้ภาษีอากรค้างของภาษีแต่ละประเภทมีส่วนเป็นอย่างไร การเร่งรัดหนี้ภาษีอากรค้างของภาษีแต่ละประเภทมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด

ในการศึกษาปัญหาและอุปสรรคจากการปฏิบัติงานด้านเร่งรัดหนี้ภาษีอากรค้างของเจ้าหน้าที่เร่งรัดหนี้ภาษีอากรค้าง

1) ใช้ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) คือ ข้อมูลที่มีการเก็บรวบรวมข้อมูลขึ้นใหม่จากกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการออกแบบสอบถามกับกลุ่มเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านเร่งรัดหนี้ภาษีอากรค้างประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ ระดับตำแหน่งงาน เพศ ระดับการศึกษา จำนวนปีที่ปฏิบัติงาน และประสบการณ์ที่เข้ารับการศึกษา

ส่วนที่ 2 สาเหตุของภาวะอาการค้าง ปัญหาและอุปสรรคในการเร่งรัดหนี้ภาวะอาการค้าง ตลอดจนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบสรรพากรว่าด้วยการเร่งรัดจัดเก็บภาวะอาการค้าง พ.ศ. 2545

2) การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อแปรผลการวิจัยโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) เพื่อใช้บรรยายข้อมูลในส่วนที่ 1 และส่วนที่ 2 โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปของตารางใช้ในการอธิบายปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ระดับตำแหน่งงาน เพศ ระดับการศึกษา จำนวนปีที่ปฏิบัติงาน และประสบการณ์ที่เข้ารับการฝึกอบรม

ส่วนที่ 2 สาเหตุของภาวะอาการค้าง ปัญหาและอุปสรรคในการเร่งรัดหนี้ภาวะอาการค้าง ตลอดจนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบสรรพากร ว่าด้วยการเร่งรัดจัดเก็บหนี้ภาวะอาการค้าง พ.ศ.2545

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ Rating Scale และหาค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก (Weighted Mean Score) เพื่อหาระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังนี้

1) การกำหนดค่าคะแนนเพื่อวัดระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของภาวะอาการค้าง ปัญหาและอุปสรรคในการเร่งรัดหนี้ภาวะอาการค้างของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้ศึกษาได้กำหนดระดับคะแนนไว้ 5 ระดับ ดังนี้

มากที่สุด	มีค่าคะแนนเท่ากับ	5
มาก	มีค่าคะแนนเท่ากับ	4
ปานกลาง	มีค่าคะแนนเท่ากับ	3
น้อย	มีค่าคะแนนเท่ากับ	2
น้อยที่สุด	มีค่าคะแนนเท่ากับ	1

ในการคำนวณค่าคะแนนเฉลี่ย และแปลความหมายของระดับความคิดเห็นจากแบบสอบถาม ผู้ศึกษาได้คำนวณค่าคะแนนเฉลี่ยและกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายของระดับความคิดเห็นไว้ดังนี้ คือ

ระดับคะแนนเฉลี่ย	การแปลความหมาย
4.21 – 5.00	หมายถึง มากที่สุด
3.41 – 4.20	หมายถึง มาก
2.61 – 3.40	หมายถึง ปานกลาง
1.81 – 2.60	หมายถึง น้อย
1.00 – 1.80	หมายถึง น้อยที่สุด

ส่วนการกำหนดค่าคะแนนเพื่อการวัดระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบกรมสรรพากรว่าด้วยการเร่งรัดจัดเก็บภาษีอากรค้าง พ.ศ.2545 ของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้ศึกษาได้กำหนดระดับคะแนนไว้ 2 ระดับ ดังนี้

ใช่	มีค่าคะแนนเท่ากับ	1
ไม่ใช่	มีค่าคะแนนเท่ากับ	0

ในการกำหนดค่าคะแนนเฉลี่ย และกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายของระดับความรู้ความเข้าใจไว้ดังนี้ คือ

ระดับคะแนนเฉลี่ย	การแปลความหมาย
0.51 – 1.00	ระดับความรู้ความเข้าใจสูง
0.00 – 0.50	ระดับความรู้ความเข้าใจต่ำ